

3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът е нарушил правото на жалбоподателя на защита и правото на ефективна съдебна защита. В никакъв момент на жалбоподателя не е била предоставена конкретна информация относно „разследването“, за което се твърди, че обосновава включването му в списъка, а само по-малко „сериозни и убедителни“ или „конкретни“ доказателства за тази цел. Въпреки исканията, Съветът не е предоставил тази информация.
4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът не е предоставил на жалбоподателя достатъчни мотиви за включването му в списъка. Предоставените мотиви са били недостатъчно подробни и точни. Не са били посочени подробности относно естеството на поведението на жалбоподателя, заради което се твърди, че той е „участвал“ в „престъпления“ или относно начина, по който твърдяното „участие в престъпления“ е било свързано по някакъв начин едновременно с „присвояването на украински държавни активи“ и „тяхното незаконно прехвърляне извън Украйна“. Не са били предоставени подробности относно „разследването“, органът, за който се твърди, че го провежда, неговото естество или датата, на която се предполага, че то е започнало.
5. Петото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът грубо е нарушил основните права на жалбоподателя на собственост и на репутация. Ограничителните мерки не са били „предвидени от закон“; те са били наложени без подходящи гаранции, даващи възможност на жалбоподателя да изложи действително случая си пред Съвета; те не са ограничени до някакво конкретно имущество, за което се счита, че представлява незаконно присвояване на държавни активи, нито дори до сумата на активите, за които се твърди, че са били присвоени.
6. Шестото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът се е основал на неточни факти по същество. Противно на единственото съображение за включването на жалбоподателя в списъка, не е налице информация или доказателства, че жалбоподателят е бил фактически обект на „разследване“ в Украйна от вида, посочен в решението и регламента.
7. Седмото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът не се е убедил в релевантността и валидността на доказателствата, на които се основава включването на жалбоподателя в списъка: той не е съобразил дали настоящият действащ главен прокурор на Украйна е имал правомощието по силата на Конституцията на Украйна да започне разследване срещу жалбоподателя и Съветът не е оценил факта, че жалбоподателят не е бил фактически обект на твърдяното „разследване“.

Жалба, подадена на 14 май 2014 г. — Yanukovich/Съвет

(Дело T-346/14)

(2014/C 253/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Viktor Fedorovich Yanukovich (Киев, Украйна) (представител: T. Beazley, QC)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение 2014/119/ОВППС на Съвета от 5 март 2014 година относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на ситуацията в Украйна (ОВ L 66, стр. 26), изменено с Решение 2014/216/ОВППС на Съвета от 14 април 2014 година (ОВ L 111, стр. 91) и Регламент (ЕС) № 208/2014 на Съвета от 5 март 2014 година (ОВ L 66, стр. 1) относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Украйна, изменен с Регламент (ЕС) № 381/2014 на Съвета от 14 април 2014 година (ОВ L 111, стр. 33), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателя; и

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от липсата на надлежно правно основание на решението и на регламента на Съвета на Европейския съюз („Съветът“). Доводите в подкрепа на това твърдение включват (а) че условията за позоваване на член 29 ДЕС от Съвета не са били изпълнени от решението. Наред с останалото: (i) изрично изтъкнатите от Съвета цели (утвърждаване на върховенството на закона и спазването на човешките права в Украйна), не биха могли фактически да бъдат поддържани от Съвета, който след това излага основанията за включването (свързани с твърдяното присвояване на украински държавни средства и незаконното им прехвърляне извън Украйна, което жалбоподателят отрича), които не съответстват и противоречат на изложените или каквито и да е релевантни цели по член 21 ДЕС. (ii) Решението и регламентът противоречат на други релевантни цели, посочени в член 21, доколкото те не осигуряват „утвърждаване и укрепване на демокрацията и принципите на международното право“, в частност съдържайки погрешни твърдения и в съответствие с това действия на това основание, че законно и демократично избраният президент на Украйна — жалбоподателят, бил „бившият президент“, противно на правото на Украйна и международното право и осигурявайки подкрепа за така наречения „временен президент и правителство“, които не са били законно и демократично избрани и които са взели властта, която са имали временно, чрез незаконна употреба на сила, противно на върховенството на закона, демократичните принципи и международното право. (б) Условията за позоваване на член 215 ДФЕС не са били изпълнени, тъй като не е било налице валидно решение по глава 1 от дял V от ДЕС. (в) Не е била налице достатъчна връзка за позоваване на член 215 ДФЕС срещу жалбоподателя.
2. Второто правно основание е изведено от злоупотреба с власт от Съвета. Действителната цел на Съвета при приемането на решението (и поради това и на регламента) по съществуващото си е било да се опита да спечели благоразположението на така наречения „временен режим“ на Украйна, така че Украйна да пристъпи към по-тесни връзки с ЕС (след като такива тесни връзки са били отхвърлени от демократично избрания президент на Украйна и неговото правителство), а не явно изложените причини в решението и регламента.
3. Третото правно основание е изведено от липса на изложени мотиви на Съвета. Изложените мотиви в решението и регламента за включването на жалбоподателя (освен, че са погрешни) са формални, неподходящи и непълни с оглед особените изисквания.
4. Четвъртото правно основание е изведено от неизпълнението по отношение на жалбоподателя на изложените критерии за лице, което да бъде включено в списъка към релевантния момент. Наред с останалото, Съветът не е предоставил релевантната информация, въпреки, че е бил осведомен, че жалбоподателят (а) в никакъв момент не е бил признат от какъвто и да е съдебен или друг компетентен орган за отговорен за присвояването на украински държавни средства и незаконното им прехвърляне, и (б) в никакъв момент не е бил обект на наказателно преследване в Украйна във връзка с разследване на престъпления, свързани с присвояването на украински държавни средства и тяхното незаконно прехвърляне в чужбина.
5. Петото правно основание е изведено от явни грешки в преценката на Съвета при включването на жалбоподателя в обжалваните мерки. Наред с останалото Съветът не е имал, във всеки случай не и „конкретни“ доказателства, установяващи, че твърденията срещу жалбоподателя са били „точни по същество“ и погрешно се е позовал на твърдения на незаконния така наречен „временен режим“, който е целял да узурпира властта и е имал ясни подбуди да прави такива твърдения с цел злоупотреба.
6. Шестото правно основание е изведено от нарушение на правото на жалбоподателя на защита и/или от отказа на ефективна съдебна защита. Наред с останалото, Съветът не е предоставил на жалбоподателя пълно изложение на съображенията, включително доказателствата срещу него и не му е предоставил точна информация и материали, за които твърди, че обосновават замразяването на активи, а го е задължил да подаде такова искане в несправедливо кратък срок.
7. Седмото правно основание е изведено от нарушение на правото на собственост на жалбоподателя по член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, доколкото, наред с останалото, ограничителните мерки са необосновано и непропорционално ограничение на това право.